

LINKSE INTOLERANTIE

Laatste Halte vóór Hitler

LINKSE INTOLERANTIE

Laatste Halte vóór Hitler

JULEON SCHINS

Linkse Intolerantie: Laatste Halte Vóór Hitler

© 2019 J.M. Schins. Alle auteursrechten voorbehouden.

Coverontwerp: J.M. Schins

ISBN 978-9-40219-7-877 (Paperback)

INHOUD

Inleiding	Definitie van Termen	i
Hoofdstuk 1	Fascisme en Nazisme	1
Hoofdstuk 2	Sentimentaliteit	9
Hoofdstuk 3	Terreur	19
Hoofdstuk 4	Slavernij	41
Appendix 1	Henri Beunders	49
Appendix 2	Jérôme Heldring	53
Appendix 3	Frits Bolkesteijn	63
Appendix 4	Meindert Fennema	67
Epiloog	Het Communisme Zat Goed	73

Opgedragen aan Geheel¹
Links-Progressief Nederland,
Welk ik een Warm Hart Toedraag,
en om die Reden Vaderlijk Kapittel

1 Uitgezonderd systeemmoordenaars Joop Den Uyl en Volkert van der Graaf, Els Bijlmerslachter Borst, en Anton Nazi Mussert.

INLEIDING

Definitie van Termen

In dit pamflet stel ik sommige zaken nogal ongenueanceerd. Opdat een linkse lezer niet onterecht verontwaardigd raakt, wil ik graag wijzen op de definitie van in dit boek essentiële termen. Niemand die zichzelf links vindt, hoeft zich aangesproken te voelen door wat ik in dit boek links noem. In Engelse vertaling luidt de titel van dit boek “Progressieve Intolerantie”, omdat die titel de lading beter dekt. In het Nederlands heb ik gekozen voor links, omdat het wordt “progressief” te gemakkelijk als “toenemend” wordt verstaan.

I.1 Progressief versus Conservatief

De twee filosofische kwalificaties “progressief” (ook wel “liberaal” genoemd) en “conservatief” worden in dit boekje puur moreel beschouwd. Samengevat in één enkele zin, betekent “progressief” dat moraliteit door de maatschappij wordt bepaald middels wetten, en “conservatief” dat moraliteit wordt bepaald door de “natuur van de mens”, of diens “objectieve manier van zijn”. Om het overbekende voorbeeld te noemen, volgt de progressieve toelaatbaarheid van geprovoceerde abortus uit democratische wetgeving, zoals van rechts komend verkeer voorrang heeft op van

links komend verkeer.² Beide kunnen veranderen naar eigen goeddunken van de maatschappij.

Conservatieven denken hetzelfde als progressieven over verkeersregels, omdat deze niet van morele aard zijn. De toelaatbaarheid van geprovoceerde abortus is echter wel een moreel vraagstuk, aangezien het leven van een toekomstige burger met stemrecht in het geding is. Of die toekomstige burger nu slaapt of niet, ziek is of niet, zich van zijn recht op leven bewust is of niet; dat alles verandert in het geheel niets aan zijn fundamentele rechten. Zeker bestaan binnen het conservatisme verschillende stromingen, maar in geen enkele daarvan bestaat, per definitie van dit boek, een conservatief die moraliteit van abortus een zaak van meerderheids-stemming vindt.³ Welke groep conservatieven welke redenering gebruikt, is hier niet ter zake. Het gaat alleen maar om het onderscheid of moraliteit een puur democratische aangelegenheid is, of dat ze volgt uit principes die de menselijke mening(en) overstijgen? Dit criterium is de toetssteen voor progressiviteit (liberaliteit) versus conservatisme. Althans, zo worden de termen in dit boekje gebruikt. Hiermee staat de auteur geen algemene terminologische restrictie voor: ik kan mij zonder probleem vinden in een gesprek waarin liberaliteit de betekenis heeft van grootmoedigheid, bijvoorbeeld.

Echter, om in dit boekje geen onduidelijkheid te laten over de betekenis van de vijf centrale begrippen progressief (liberaal), conservatief, rechts, en links, worden ze in deze inleiding duidelijk gedefinieerd.

Voor progressief is moraliteit een rekbaar begrip, dat verandert met de tijd. Rond het jaar nul was het bijvoorbeeld moreel geen enkel probleem om een slaaf langzaam dood te geselen als dat de eigenaar, een vrije romeinse burger, zinde. Daar mag een progressief lak aan hebben, omdat deze situatie zich

2 In afwezigheid van wettelijk bepaalde indicaties, zoals verkeerspolitie, verticale en horizontale signalering

3 In de praktijk zal de conservatief uiteraard stemmen, maar noodgedwongen, vanwege de progressieve willekeur in zaken die moraliteit betreffen

tweeduizend jaar geleden voordeed, en er over zoveel tijd uiteraard grote veranderingen in de progressieve visie op moreel handelen hebben plaatsgevonden.

Dat klinkt alleraardigst, doch het is slechts een pleister op de wond. Waarom kijken we niet naar een product van de “verlichting”, dat men de twintigste eeuw noemt? Gedurende zijn democratische periode presenteerde Hitler op democratische manier wetsvoorstellen, van zowel niet-morele als wel-morele aard. De keuze om massaal Europese Joden te gaan uitroeien is uiteraard Hitlers persoonlijke: een dienovereenkomstige wet is historisch in Duitsland nooit parlementair (op Bonds niveau) goedgekeurd. Maar het feit dat vele Duitsers eraan hebben meegewerkt duidt erop dat het in Duitsland als een niet-geschreven wet handelde.

Moraliteit kent daarom in de progressiviteit geen gestage verdieping in de tijd; wél in het conservatisme. Merk wel, het conservatisme is in het Jodendom ontstaan: in de tijd van Christus waren de Sadduceeën progressief, en de Farizeeën conservatief. In alle vóór-Christelijke, niet-Joodse culturen bekijkt, ziet dat ze allemaal leden aan het fenomeen van mensoffers aan de zon-god. Onder die mensen waren sowieso oorlogsgevangenen, maar ook “vestaalse maagden” en pasgeboren kinderen.

De Joodse cultuur heeft weliswaar geleden onder slavernij, maar nooit actief aan slavenhandel bijgedragen; anderzijds is ze er niet in geslaagd het fenomeen “universeel” (toentertijd het gebied rond de Middellandse Zee) uit te roeien. De Katholieke Kerk heeft in Rome slechts twee eeuwen nodig gehad om aan de slavernij, het boegbeeld van de 18de-eeuwse progressieve verlichting, een einde te maken. De Christenen die dat voor elkaar hebben gekregen betaalden dat wel met hun eigen leven: uit vrije wil op de arena van het Colosseum plaatsnemen, om daar ter volksvermaak door leeuwen aan stukken te worden gescheurd. Deze verdienste van het Christendom heeft de verlichting geprobeerd terug te draaien, gelukkig zonder succes.

Ten tijde van de aanslag op Charlie Hebdo verklaarde de Franse president François Hollande, ter plekke en zeer

aangedaan, dat zij beslist niet het werk was van Moslims, maar van “ces illuminés”; letterlijk naar het Nederlands vertaald: “die verlichten”. De Verlichting wordt door vele conservatieven dan ook als retrograad en obscurantist beschouwd, en geenszins als een stap vooruit, richting erkenning van fundamentele mensenrechten.

De progressiviteit gaat uit van een nogal verwarde wereldvisie. Morele fundamenten variëren niet alleen in de tijd, maar ook geografisch, en niet zo’n beetje. Is progressiviteit daarmee feitelijk niet een dictatuur van de meerderheid? In een progressieve dictatuur is in principe geen ruimte voor opvattingen van minderheden. In de praktijk is er vaak wel ruimte voor, omdat progressieven, net als conservatieven, in principe “fatsoenlijke mensen” zijn: een legaat van het Christendom.

Maar zijn ook Duitsers niet in principe fatsoenlijke mensen, afstammelingen van christelijke voorouders? Blijkbaar is in een progressieve, hypocriet-christelijke samenleving een Weimar republiek voldoende om collectief volkomen door het lint te gaan. Het behoeft geen betoog dat progressieve Nederlanders in dezelfde omstandigheden *precies hetzelfde zouden handelen* als toenmaals de progressieve Duitsers: protestanten stemden massaal vóór Hitler, en katholieken massaal tegen.⁴ *Laat zich de Nederlandse progressief die meent dat hij of zij tijdens de Weimarrepubliek in 1933 tegen Hitler zou hebben gestemd zich kenbaar maken.* Dan krijg je de conservatieven krom van het lachen.

Een kenmerk van links-progressieve intolerantie is immers dat elke rechtse volkspartij onmiddellijk “fascistisch” genoemd, waarmee politiek correct links dan iets denigrerends bedoelt.⁵ Het is ofwel enorm toeval, dat al die rechtse volkspartijen “fascistische” neigingen hebben, ofwel geen toeval, en dan is het

4 Kwantitatieve gegevens zijn beschikbaar in mijn boek “Patriotic Ingenuousness” (2019)

5 Links heeft er geen flauw benul van dat fascisme een extreemlinkse uitvinding is

progressief scheldwoord “fascist” niets anders dan een uiting van intolerantie jegens een andersdenkende minderheid.

Het valt de linkse progressief uiteraard niet op dat de vorige zin zich schuldig maakt aan duplicatie. Er staat tweemaal hetzelfde. Tolerantie jegens de meerderheid is immers geen tolerantie, maar een soort politieke incest. *“Tolerantie” is per definitie de vrijwillige opgave van een stukje meerderheidsvrijheid ten gunste van een grote minderheid.* Dat links-progressieven deze definitie niet begrijpen, is mogelijk herleidbaar tot een gebrek aan scholing. In het Duitse leger zegt men heden ten dage nog “überlass das Denken den Pferden!”, een wijsheid als een koe.

I.2 Links Versus Rechts

De termen “links” en “rechts” kunnen op eindeloos veel manieren gedefinieerd worden. In dit boek betekent “links” een verdediger van de verzorgingsstaat, en “rechts” een verdediger van de vrije markt. Voor links staan de rechten van burgers centraal, voor rechts hun plichten ten dienste van het algemeen goed. Links staat een enorme hoeveelheid functionarissen voor. Voor rechts behoort de staat zich te conformeren met een minimaal aantal taken:

-
- de justitiële en politionele jacht op (i) kartelvorming, dat immers de vrije markt opheft, (ii) politieke, juridische en politionele corruptie, welke immers het democratisch systeem opheffen;
 - de bepaling van nationale schoolexamens en licentie-eisen;
 - de organisatie van een nationale defensie, belastingdienst, zorg, vervoernetwerk
-

Politiek rechts zoekt daarmee de verst doorgevoerde vorm van “subsidiariteit”,⁶ en politiek links de verst doorgevoerde vorm van centralisatie. Qua centralisatie is het ideaalbeeld van de links-progressieve staat die van de Franse Koning Lodewijk XIV (de Zonnekoning), terwijl de rechtse die van de laatmiddeleeuwse Italiaanse chaos van soevereine steden. Dat Brussel de hoogte van stoepranden en seksuele educatie in schoolcurricula gaat controleren is tegelijk een rechtse nachtmerrie en een linkse natte droom.

Gezien het enorme domeinverschil tussen de tegenstellingen conservatief-progressief (moreel) en rechts-links (economisch) is het dan ook geen enkele verrassing dat conservatieven en progressieven zowel rechts als links kunnen zijn. Het is echter een historisch gegeven dat er geen linkse conservatieven bestaan. Daaruit volgt dat de vrije markt en de verzorgingsstaat niet zomaar twee opties zijn, maar de gevolgen van een bredere ideologieën, waarin de incompatibiliteit van links en conservatief ligt opgesloten.

I.3 Wetgeving

Wetgeving is mensenwerk: per definitie behept met fouten. Dit is al klaarblijkelijk voor niet-morele domeinen, zoals het belasting- en pensioendomein. Uit oeverloze vormen van misbruik lijkt dat

6 Het principe van subsidiariteit is vreemd genoeg een uitvinding van de Katholieke Kerk: het fundamentele principe dat alles wat op een lager niveau *kan* worden georganiseerd ook op een lager niveau *moet* worden georganiseerd. Een leger kan alleen centraal worden georganiseerd. De organisatie van een school kan door de schoolleiding zelf worden georganiseerd: daar hoeft de staat haar neus niet tussen te drukken. Volgens het principe van subsidiariteit hoeft de staat zich alleen te beperken tot de formulering van het eindexamen van de school, en het toezicht op de examinering.